

ÍTRÓTTUR

sosialurín, box 76, 110 tórshavn - tlf 31 18 20 - fax 31 47 20 - teldupost til ítróttin: emil@sosialurín.fo

**Lesið eisini
ítróttin á
Internetinum**

www.sosialurín.fo

Skotar stóðu fyri skotum

Fótbóltur: Føroyska legan hevði ilt við at gleðast yvir tepra tapið, men iðraði seg heldur um, at virðingin fyri skotunum hevði verið alt ov stór í fyrra umfarinum

Munurin á teimum stóru fótbólts-tjóðunum í Europa, sum hava eina rúgvu av fulltíðar yrkisspælum, at velja ímillum, og teimum smáu, sum manna síni lið við amatørnum og sum til fyri stuttum hava verið mett at vera kanónføði og sum oftast hava tapt við nógvum málum, minkar stútt og stóðugt. Tað vísa úrslitini í nýggju EM-undankappingini, og fyri føroyingar er tað hugaligt at staðfesta, at okkara landslið eigur part í menningini.

Tað eru ikki so mong ár síðani, at tað aftur og aftur varð staðfest, at vit vóru við fyri at læra, og at øll úrslit, sum vísu tap minni enn 4-0, vóru at gleðast um.

Sígja vit burtur frá kiksnum í Estlandi fyri góðum fyrra mánaðum síðani, so stuðlar úrtøkan í hinum fyra dystunum undir staðfestingina av, at vit eru uppi: Bosnia-Føroyar 1-0, Føroyar-Kekkia 0-1, Litava-Føroyar 0-0 og

Skotland-Føroyar 2-1. Fýra dystir og málmunurin er 1-4. Tað hevði verið mett at vera veldugt, tá Føroyar fyri fyrra árum síðani vóru í Glasgow og taptu 5-1.

Men tað sigur seg sjálvt, at tá úrslitini eru av hesum slag, og tapini aftur og aftur eru so tepur, sum tað ber til, so er tað væl skiljandi, at spælarnar, venjar, tey, sum eru kring landsliðið og í FSF, teir átta hundrad føroyingar, sum vóru í Aberdeen, og tann fjøldin av føroyingum frammanfyri sjónvarpið heima á landi – ivaleyst størri brotpartur av samlaða fólkatilinum, enn tað nakra aðra staðni í heiminum er ið hyggur at fótbólti – sita við blandaðum kenslum eftir tepra tapið móti Skotlandi.

At tapa 1-2 móti Colin Hendry, Billy Dodds, Alan Johnston og hvat skotarnir undir leiðslu av í Bretlandi og kring allan fótbóltsheimin sera kenda Craig Brown, er einki at siga til.

Men alíkvæl iðra føroyingar seg um, at tað ikki eydnaðist hós-náttina klokkan eitt korter til trý at lætta úr floghavnini í Edinburgh við einum stigi – í hvussu so er!

Tí sannleikin er, at føroyingarir høvdu dygdin til at taka stig frá skotum. At tað ikki eydnaðist kunnu okkara spælarnar bara takka sær sjálvum fyri. Í 2. hálvleiki var avrikið tað besta á longu landsliðsferðini. Tá settu føroyingarir so avgjort dóm á fótbóltsþælið. Eftiransingarnar vóru tættar og sannførandi, taklingarnar vóru avgjörðar, og tá føroyingarir høvdu vunnið bóltin, varð hann ikki tveittur burtur. Í staðin vóru føroyingarir kaldir, bóltaldarin tordi at hyggja seg um og taka stóðu til, um hann skuldi draga sjálvur, ella um hann skuldi senda til ein av fleiri viðspælum, ið bjóðaðu seg til, og í øllum trimum røðum – í verjuni, á miðvøllinum og harvið eisini í álopinum

spældu okkara menn og sparkaðu ikki.

Tað var ein sonn fragd at fylgja við í hesum, og tað spurdust møguleikar burtúr. Skotarnir inni á vøllinum vóru skelkaðir, og í pressubúrunum og á áskoðaraplássunum bitu tey negl og hugdu at klokkin.

Tað eydnaðist at minka um leiðsluna hjá heimaliðnum, men tá var tíðin so langt liðin, at tað var ikki tíð til at javna. Men tað er einki at ligga omaná, at rákið var tann vegin, at skuldi eitt mál komið afturat, so var mest upplagt, at tað kom ígjøgnum hjá nýggja málverjanum, Neil Sullivan, heldur enn hjá Jákupi Mikkelsen.

Tveittu burtur

Tað var útgangsstøðan undan hesum seinna umfarinum, sum gjørdi, at Føroyar ikki fingi stig. Fyrsta korterið hekk tað ikki so galið saman, men so datt framrættaða spælið sundur, og leikluturin hjá okkara monnum var – eftir at teir høvdu sent bóltin langt og óneytt – at renna aftaná mótsøðumonnunum, sum vórðu ov illa ansaðir.

Men Skotland megnaði ikki at spæla seg til nógvur upplagdar møguleikar. Í veruleikanum var tað soleiðis, at tað í 1. hálvleiki bara eina ferð var neyðugt hjá Jákupi Mikkelsen at vísa sínar dygdir (niðri við stólpárótina, tá Burley royndi seg úr spískum í høgri).

Gaman í øktist trýstið móti málum, sum fyrra umfarið leið, og føroysku markeringarnar vóru ov vánaligar, men hugflogið hjá skotum var ikki serliga stórt. Teir royndu at senda høgur bóltar í brotsteigin, og onkuntíð tóktust tað ivasamt, um tað skuldi vera høvðsterka miðverjan hjá okkum – tað var bara í nógvu hornasparksstøðunum og frisparksstøðunum stutt utanfyri brotsteigin, tá stóru miðverjarnir komu frá, at skotarnir høttu í høvðspælinum – ella málverjin, sum skuldi taka sær av innleggnum, sum fyrrapartin av fyrra umfarinum serliga komu úr høgri, har Alan Johnston lá heilt úti á strikuni (seinni fór hann í vinstra borð, har Pól Thorsteinson í 2. hálvleiki hevði gott tak á).

Bæði tey skotsku málini vóru ivasom. Føroysku spælarnir vóru heilt approyttir, tá tað eftir 20 minuttir kom hol á. Tveir bóltar vóru á vøllinum, tá Blackburn miðvallarin Billy McKinlay, sum ikki kom inn eftir steðgin, tí hann var eitt sindur skaddur, stakk fram

ímillum til felagan á sentrala miðvøllinum, Craig Burley. Hann var púra leysur og potaði hegnisliga í síðunetið.

At teir 30 sekund undan steðginum øktu tóktust vera tað, sum skuldi fáa føroysku ballónina at skrædna. Málið var sera óheppið. Óli Johannesen fekk hælina á innlegg úr vinstri, bólturin sigldi omanfyri Jens Kristian Hansen og snytti Jákup Mikkelsen, og bjargingarmaðurin hjá skotum móti Estlandi, Billy Dodds, stútaði í málið.

Føroyski stoltleikin

Men føroyska ballónin skrædnaði ikki. Eftir skilgott hvíldarprát og bornir fram av framúrskarandi føroysku áskoðarafjöldini fóru føroyingar til verka í seinna umfarinum, sum mundi vera eitt tað besta, føroyska landsliðið nakrantíð hevur víst.

Eftir 58 minuttir fingi føroyingar fyrsta hornasparkið, tað sást heilt týðiliga, at skotska miðverjan var sein, og at skotar høvdu slept rætta hugburðinum, og tað gjørdi tað ikki verri, at føroyski venjarin valdi at seta tveir friskar menn inn.

Og eftir besta føroyska álopið eydnaðist tað at minka um munin, tá tað restaði fimm minuttir. John Petersen, sum í 2. hálvleiki var sannur brandur, dró langt og spældi til eitt sindur skadda Sámal Joensen. Hann stakk í brotsteigin til Toda Jónsson, álopsmaðurin lyfti hegnisliga uppum Colin Hendry, sum sparkaði føroyska toppskjuttan niður, og kyprótiskí dómarnir dømdi brotspark.

John Petersen var isakaldrur úr ellivu metrum, tá hann bíðaði til málverjin var farin til høgri fyri seg sjálvan, og síðani setti innaru síðuna á.

John Hansen legði góð innlegg úr vinstri, onkrar spentar hornasparksstøður vóru í skotska brotsteiginum, men tíðin var ov stutt, og heimafólkið slapp við kaldasveittan.

Føroyska landsliðið er betri, enn tað nakrantíð áður hevur verið, men tað var bara í 2. hálvleiki, tá skotarnir ikki megnaðu at fáa eitt einasta hornaspark, at tað sást, og so fekt úrtøkan ikki burtúr, sum tað lá í luftini, at tað hevði borið til at fingið.

Úrslitið var væl og virðiliga heiðurligt, og tað var sera hugaligt, at tað fyrri fyrstu ferð í hesi undankappingini bar til at fáa mál, men úrslitini hjá landsliðnum síðani summarsteðgin hava havt við sær, at hvørki spælarnir, venjarir ella aðrir føroyingar til fulnar duga at fegnast um úrslitið. Føroyingar fóru úr aldudalini í 1. hálvleiki, og í 2. hálvleiki bar avrikið boð um feikligar hæddir, men tíverri rakk úrslitið ikki tindinum, ið var í eygsjón.

jh

Jákup Mikkelsen hevði ikki heilt so nógv at gera sum í Vínius, men her noyðist hann at forða Billy Dodds í at skora eina ferð afturat
Mynd: Alvar Haraldsen